

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/382/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613223127
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613223127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a JUDr. Andrey Mazákovvej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti E.: 1/ F. nar. X.X.XXXX, 2/ P. nar. XX.XX.XXXX bývajúcich u matky zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad pracovisko Levoča detí rodičov: P. E. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na ul. U. C. č. XX v D. a F. E. nar. XX.X.XXXX toho času umiestneného vo Q. trestu odňatia slobody kpt. A. č. X v F., o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 24.9.2013 č.k. 16P 226/2013-29 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie výživného a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že vyhovie jeho návrhu do roku 2013 do októbra, pretože mu hrozí trestné stíhanie pre neplatenie výživného. Poukázal na to, že súd zle posúdil jeho schopnosti a možnosti od dosiahnutia príjmu v roku 2010 v rozpätí 500,- € - 550,- €, pretože pokiaľ si pamätá, mal 420,- € až 430,- € čistého mesačného príjmu. Poukázal na to, že sa priznal pod nátlakom a vyslovil názor, že súd neprihliadal na ust. § 62 ods. 2, 3 Zákona o rodine, ako aj § 75 ods. 1 Zákona o rodine a následne § 78 ods. 1, pretože sa zmenili pomery, pretože je nezamestnaný, nachádza sa vo výkone trestu odňatia slobody a má zdravotné problémy. V čase rozhodovania súdu bol naďalej vo výkone trestu odňatia slobody bez príjmu, takže sa nestala podstatná zmena pomerov a poukázal na to, že matka má dostatočný príjem na uspokojovanie potrieb detí, avšak o to nemá záujem a nevzal do úvahy jeho schopnosti, ani možnosť platiť výživné a to ani počas väzby a ani počas výkonu trestu odňatia slobody od augusta 2010 do októbra 2015.

Kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok. Poukázal na to, že matka deťom zabezpečuje riadnu výchovu a celkovú starostlivosť po tom, čo otec bol vzatý do väzby a následne trestne stíhaný za trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby a právoplatne odsúdený. Matka sa s maloletými deťmi ocitla v nepriaznivej životnej a finančnej situácii a ona okrem zabezpečovania odôvodnených potrieb detí uhrádza aj výdavky nutné na zabezpečenie chodu domácnosti a spláca pôžičky v sume 250,- €. Matka od rozvodu manželstva na výživu detí nepoberala žiadne výživné a až v septembri 2011 jej bolo priznaná náhradné výživné, ktoré v plnej miere využíva na zabezpečenie potrieb maloletých detí.

Matka sa k odvolaniu otca nevyjadřila.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 cit. zák. ust., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania otca preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o zamietnutí návrhu na zníženie výživného. Súd prvého stupňa v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu v prevažnej miere už v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jeho návrhu na zníženie výživného. V danom prípade odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, ktorý v tejto súvislosti poukazuje na to, že zo zásad vyplývajúcich z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že súd musí pri každom rozhodovaní o výživnom pre dieťa prihliadnuť na to, či povinný rodič neopustil pre neho vhodné zamestnanie poskytujúce mu väčší príjem, pretože je povinnosťou súdu zabrániť pokusom uniknúť vyživovacej povinnosti tým, že by si povinný našiel zamestnanie s nízkym platom, resp. takmer so žiadnym v domnienke, že ho potom nemožno postihnúť. Aj pri rozhodovaní o znížení výživného je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity aj v prípade, že povinný berie na seba neprimerané riziká, ktoré zahŕňajú aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu a tým možnosť poskytovania určeného výživného. Ak sa tvrdený príjem javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadnuť na celkové majetkové pomery a tzv. potencialitu príjmov, t.j. k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam. Odvolací súd je toho presvedčený, že súd prvého stupňa postupoval správne, ak pri rozhodovaní o návrhu na zníženie výživného porovnal pomery v čase predchádzajúcej úpravy výživného s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania a zistil, že na strane otca nenastala žiadna podstatná zmena pomerov závažnejšieho charakteru, to znamená, že jeho osobné príjmové a majetkové pomery zistené v predchádzajúcom konaní sú totožné, resp. nevykazujú žiadnu podstatnú zmenu oproti tým dôvodom a pomerom, ktoré zistil v súčasnosti a preto nie je možné návrhu otca na zníženie výživného vyhovieť. Odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ sa rodič zbavil úmyselným konaním, kvôli ktorému na neho bola uvalená väzba, alebo pre ktoré bol následne odsúdený na trest odňatia slobody, objektívnej možnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, nemožno túto skutočnosť vykladať na ľarchu tohto dieťaťa, ktoré má podľa článku 32 ods. 4 Listiny základných práva a slobôd, základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť (IV. ÚS 1181/2007 ÚS ČR). Odvolacie námietky otca sú právne irelevantné, preto podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 cit. zák. ust., sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

O trovách odvolacieho konania, odvolací súd nerozhodoval, nakoľko žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.